

Tag det sorte kors fra graven

Henrik Rung 1851

red. jef 2023

1. Tag det sor-te kors fra gra-ven! Plant en lil-je, hvor det stod! Ved hvert skridt i død-ning-ha-ven blom-ster spi-re for vor fod!
2. So-len sort-ned, da han bleg-ned, som for os ud-gød sit blod, gra-ven ly-ste, mør-ket seg-ned, da for-kla-ret han op-stod.
3. Se Mar-i-e Mag-da-le-ne! Hæn-der nys hun vred i gru, suk-ked, til at rø-re ste-ne: Hvor, ak, hvor er Her-ren nu?
4. Bris-ter, al-le hel-gen-gra-ve! Her-rens røst i dæm-ring sval ly-der i de dø-des ha-ve, ska-ber lys i skyg-ge-dal.
5. Ja, han er her, Gud-doms-man-den! Spræng-te er nu dø-dens bånd! Han er vis-se-lig op-stan-den, og hans ord er liv og ånd!

Eng-le-vin-ger på vor grav for denbrud-te van-dringsstav! Pal-me-fugl for as-ke-kruk-ke! Fry-de-sang for hu-le suk-ke!
Ton, vor lovsang, højt i sky, sødt i på-ske-mor-gen-gry: Je-sus Kri-stus er op-stan-den! E-vig le-ver Gud-doms-man-den!
Se, af ø-jets tå-re-flod morgen-so-len mildt op-stod. I den grav, hvor han har hvi-let, hun har fun-det eng-le-smi-let.
Her-ren kal-der, men ej nu: »Synder! A-dam! hvor er du?« Sødt det to-ner, eng-le-ti-e: »Her er Frel-se-ren, Ma-ri-e!«
Nu en for-års-mor-gen skøn rin-der op for os i løn, og, som på-ske-sal-men klin-ger, vok-ser sjælens fug-le-vin-ger.

DDS 241

Joh 20,11-18

N.F.S. Grundtvig 1832 og 1846.